

Arrest

nr. 56 322 van 18 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 februari 2011 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 februari 2011 houdende heropsluiting, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 februari 2011 om 14 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. CHALLOUK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak:

Verzoeker diende op 27 oktober 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in bij toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). De aanvraag om machtiging tot verblijf werd op 14 december 2010 ongegrond verklaard. Op 20 december 2010 werd

verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde gegeven. Verzoeker is ondergebracht in het centrum 127bis te Steenokkerzeel. Verzoeker diende op 28 januari 2011 opnieuw een aanvraag om machtiging tot verblijf in bij toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 31 januari 2011 diende hij een verzoekschrift tot invrijheidstelling in bij de raadkamer van de correctionele rechtbank te Antwerpen, gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en vrijheidsberoving te dien einde d.d. 20 december 2010. Bij beschikking d.d. 7 februari 2011 werd de vrijheidsberovende maatregel door de raadkamer gehandhaafd. Diezelfde dag tekende verzoeker hoger beroep aan bij de Kamer van Inbeschuldigingstelling te Antwerpen dat op 15 februari 2011 bij arrest nr. K434/2011 het beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaarde. De vlucht voorzien op 16 februari 2011 werd geannuleerd nadat verzoeker weigerde te vertrekken. Een vordering tot heropsluiting werd op 16 februari 2011 aan verzoeker betekend. Dit is de thans bestreden beslissing.

2. Over de rechtsmacht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

2.1. De Raad wijst erop dat artikel 71 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving die genomen is met toepassing van, onder meer, artikel 27, § 3 van dezelfde wet, zoals *in casu* het geval is, tegen die maatregel beroep kan instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. Dit impliceert dat de Raad in deze onbevoegd is.

2.2. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de heropsluiting is niet ontvankelijk bij gebrek aan rechtsmacht van de Raad.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. CORNELIS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS

K. DECLERCK